

[Finansministeren.]

normeringslovforslaget i dets nu foreliggende skikkelse kan herefter anslås til ca. 8,9 mill. kr.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om bolig-anvisning.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 545).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 54 af 23. marts 1937 om leje, således som denne senere er ændret.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærbøl): Den 3. december i fjor fremsatte jeg i folketinget forslag til lov om leje indeholdende en almindelig revision af hele lejelovgivningen. Da man regnede med at kunne tilendebringe behandlingen af dette lovforslag inden udgangen af marts måned i år, blev gyldigheden af bestemmelserne i den midlertidige lejelovgivning og om indskrænkning af udlejernes adgang til at foretage opsigelse og gennemføre en lejeforhøjelse tillige med bolig-anvisningslovens bestemmelser ved to love af 22. december 1948 forlænget til dette tidspunkt.

Lejelovforslaget blev efter 1. behandling i folketinget den 12.—14. januar i år henvist til et udvalg. Det har imidlertid ikke været udvalget muligt at tilendebringe behandlingen af det meget omfattende lovforslag, og udvalget anmodede mig derfor om at fremsætte et lovforslag, hvorefter gyldigheden af den midlertidige lejelovgivning forlænges indtil årets udgang.

Med hensyn til bolig-anvisningsloven modtog jeg ikke nogen tilsvarende opfordring, idet udvalget selv fremsatte forslag om, at de bestemmelser i lejelovforslaget, der

svarer til den gældende bolig-anvisningslov, nemlig bestemmelserne i lovforslagets kapitel XVIII om bolig-anvisning og kapitel XIX om sammenlægning af beboelseslejligheder m. v. ophøjes til lov, så at den nuværende bolig-anvisningslov afløses af udvalgets forslag. Samtidig stillede udvalget enkelte ændringsforslag til de omtalte bestemmelser i lejelovforslagets kapitel XVIII og XIX.

Jeg skal herefter kort gøre rede for de vigtigste ændringer i det foreliggende forslag til lov om bolig-anvisning set i relation til bestemmelserne i den endnu gældende lov.

Ifølge den nuværende bolig-anvisningslovs § 1 gælder reglerne i lovens afsnit 1 umiddelbart kun for Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner; efter det foreliggende lovforslag bliver reglerne om bolig-anvisning obligatoriske i Lyngby, Tårnbæk, Søllerød, Gladsaxe, Herlev, Rødovre, Hvidovre og Tårnby kommuner.

Denne ændring må ses i forbindelse med lovforslagets § 9, stk. 3, der tilsigter at gennemføre, at de lejlighedssøgende, der af udlejeren bringes i forslag til ledige lejligheder i de pågældende kommuner, ikke uden videre bliver afvist med den begrundelse, at de ikke har bopæl i den kommune, hvori lejligheden er beliggende. De krav til bopæl i kommunen af en vis varighed, som bolig-anvisningsudvalget måtte stille, skal efter ændringsforslagets § 9, stk. 3, anses for opfyldt, når den lejlighedssøgende blot har haft bopæl i et tilsvarende tidsrum i en eller flere af de nævnte kommuner. Der opnås herved, at hovedstadsområdet til en vis grad, hvad bolig-anvisning angår, kommer til at udgøre en enhed.

Ifølge lovforslagets § 9, stk. 4, tillægges der ejeren af et hus, i hvilket der kun er indrettet to lejligheder, hvoraf ejeren bebor den ene, en vis ret til at udleje den anden lejlighed til visse nære slægtninge. Denne regel er begrundet i, at bygherrer, der opfører mindre huse til eget brug, ofte ønsker at indrette en ekstra lejlighed til brug for nære slægtninge. Bolig-anvisningsudvalgene har imidlertid ofte modsat sig en sådan udlejning, og det har medført, at de pågældende bygherrer har opgivet at indrette to lejligheder i ejendommen. Af samme grund undlader ejere af større villaer ofte at dele deres hidtidige beboelse i to selvstændige lejligheder. Da dette må anses for uheldigt, foreslås det ved den nævnte bestemmelse at give de pågældende en vis rådighedsret over den lejlighed, der findes i ejendommen foruden deres egen.

Efter bolig-anvisningslovens § 9, stk. 2, er